

რომი ამყარებს ხილვას — რიცხვი ცამეტი

რომის დავები: მხეცის ხატის საბოლოო გამოცდის გაგება

Jeff Pippenger

2024-09-01

როდესაც ადვენტიტურ ისტორიაში მომხდარ სხვადასხვა დავას ხაზზე ხაზის დადებით ერთად განვიხილავთ, რათა მიმდინარე საკითხის შესახებ ჩვენი გაგება დავასკვნათ, ჩვენ გამოვყავით ხუთი წინასწარმეტყველური ხაზის შერჩეული თვისებები. პირველი ხაზი იმავდროულად უკანასკნელი ხაზიც არის, რადგან ორივე დავა უშუალოდ ეფუძნებოდა დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთოთხმეტე მუხლში მოხსენიებულ „შენი ხალხის მძარცველებს“. ჩვენ განვიხილეთ ურია სმითისა და ჯეიმზ უაიტის დავები და „მუდმივის“ შესახებ დავა, დანიელის წიგნში. ჩვენ ასევე განვიხილეთ დავა, რომელიც დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვსი მუხლის 1989 წელს დაბეჭდილი ბეჭდის გახსნის შემდეგ წარმოიშვა, ჩრდილოეთის მეფის შესახებ. შემდეგ კი განვიხილეთ იოელის წიგნის ოთხი მწერი. გაცილებით მეტის დამატება შეიძლებოდა თითოეული ამ ხაზისთვის, მაგრამ ჩვენ მხოლოდ გარკვეულ მახასიათებლებს გამოვყოფთ, რომლებმაც ხელი შეუწევს იმ პოზიციების ჩამოყალიბებას, რომლებმაც რომის თემასთან დაკავშირებული ჭეშმარიტებები უარყვეს.

ხუთი ისტორიაა, მაგრამ პირველი, ამავე დროს უკანასკნელიც რომ არის, ექვს ხაზს წარმოადგენს. ამ დაპირისპირების ხაზების წინასწარმეტყველური გარემო უკანასკნელი დღეებია; ამიტომ ეს ხაზები მხეცის ხატის გამოცდის დროს უნდა იქნეს გამოყენებული.

„უფალმა მკაფიოდ მიჩვენა, რომ მხეცის ხატი ჩამოყალიბდება მადლის კარის დახურვამდე; ვინაიდან იგი ღვთის ხალხისთვის იქნება დიდი გამოცდა, რომლითაც გადაწყდება მათი მარადიული ხვედრი....“

„ეს არის ის გამოცდა, რომელიც ღვთის ხალხმა უნდა გაიაროს, ვიდრე დაიბეჭდებოდეს.“ Manuscript Releases, ტომი 15, 15.

მხეცის ხატის ჩამოყალიბების გამოცდა, ისევე როგორც დაპირისპირების დანარჩენი ექვსი ხაზი, არის გამოცდა, რომელიც შეეხება რომის წინასწარმეტყველურ საგანს. დიდი გამოცდა, რომელიც ღვთის ხალხის დაბეჭდვამდე ხდება, ეხება რომაული მხეცის ხატის ჩამოყალიბებას. მხეცი არის პაპის ძალაუფლება, ხოლო შეერთებული შტატები აყალიბებს პაპის ძალაუფლების ხატს, როდესაც წინ მიიწევს მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონისკენ.

„იმისათვის, რომ შეერთებულმა შტატებმა შექმნას მხეცის ხატი, რელიგიურმა ძალაუფლებამ ისე უნდა მოაქციოს სამოქალაქო ხელისუფლება თავის კონტროლქვეშ, რომ ეკლესიამ თავისი მიზნების აღსასრულებლად სახელმწიფოს ავტორიტეტიც გამოიყენოს.“ დიდი ბრძოლა, 443.

რომ კვირის კანონი შეერთებულ შტატებში მიუთითებს იმაზე, რომ მხეცის ხატება შეერთებულ შტატებში სრულად არის ჩამოყალიბებული.

„მაგრამ თვით იმ მოქმედებით, რომლითაც ისინი საერო ძალაუფლების მეშვეობით რელიგიურ მოვალეობას განამტკიცებდნენ, ეკლესიები თავადვე შექმნიდნენ მხეცის ხატებას; ამიტომ, შეერთებულ შტატებში კვირა დღის დაცვაზე იძულებითი მოთხოვნის დაწესება იქნებოდა მხეცისა და მისი ხატების თავყანისცემის იძულებითი აღსრულება.“ The Great Controversy, 449.

კვირის კანონის დროს მხეცის ხატება შეერთებულ შტატებში სრულად არის ჩამოყალიბებული, და შეერთებული შტატები მაშინ ღმერთს სრულიად არის მოწყვეტილი; ამასთანავე, იგი იწყებს თავის წინასწარმეტყველურ საქმეს — მთელი სამყაროს იძულებას, რომ ჩამოაყალიბოს მხეცის ხატება. შეერთებულ შტატებში კვირის კანონის დროს სატანა იწყებს თავის საკვირველ საქმეს, როდესაც მსოფლიოს ერებს უძღვება იმ პროცესის განმეორებისკენ, whereby ჩამოაყალიბდება მხეცის ხატება, რომელიც მოიცავს მსოფლიოს ყველა ერს.

„პაპობის დაწესებულების აღმსრულებელი დადგენილებით, რომელიც ღვთის კანონის დარღვევით იქნება მიღებული, ჩვენი ერი სრულად განემორება სიმართლეს. როცა პროტესტანტიზმი ხელზე გაიწვდის უფსკრულის გადაღმა, რათა ხელი ჩასჭიდოს რომაულ ძალაუფლებას; როცა იგი გადაიწვდენა უფსკრულზე, რათა ხელი ჩამოართვას სპირიტუალიზმს; როცა, ამ სამმაგი კავშირის ზემოქმედებით, ჩვენი ქვეყანა უარყოფს თავისი კონსტიტუციის ყოველ პრინციპს, როგორც პროტესტანტული და რესპუბლიკური მმართველობის საფუძველს, და შექმნის პირობებს პაპისტური სიცრუეებისა და ცთუნებების გავრცელებისთვის, მაშინ გვეცოდინება, რომ დამდგარა სატანის საკვირველი მოქმედების ჟამი და რომ აღსასრული ახლოსაა.“ Testimonies, ტომი 5, 451.

აშშ-ში მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის დროს, სატანა, შეერთებულ შტატებთან თანამშრომლობით, ყველა ერს აიძულებს მიჰბადოს შეერთებული შტატების მაგალითს ეკლესიისა და სახელმწიფოს სისტემის ჩამოყალიბებაში და კვირადღის თავყანისცემის იძულებით აღსრულებაში.

„სატანა სასწაულებს მოახდენს, რათა მოატყუოს დედამიწაზე მცხოვრებნი. სპირიტუალიზმი თავის საქმეს შეასრულებს იმით, რომ გარდაცვლილთა სახეს მიიღებენ. ის რელიგიური ორგანიზმები, რომლებიც უარს იტყვიან ღვთის გამაფრთხილებელი უწყებების მოსმენაზე, ძლიერ მოტყუებაში მოექცევიან და საერო ხელისუფლებასთან გაერთიანდებიან წმიდათა დასადევნად. პროტესტანტული ეკლესიები პაპის ძალაუფლებასთან გაერთიანდებიან ღვთის მცნებათა დამცველი ხალხის დევნისათვის. ეს არის სწორედ ის ძალა, რომელიც შეადგენს დევნის დიდ სისტემას და რომელიც ადამიანთა სინდისებზე სულიერ ტირანias განახორციელებს.

„მას ჰქონდა ორი რქა კრავის მსგავსი, და ლაპარაკობდა როგორც გველეშაპი.“ მიუხედავად იმისა, რომ ადამიანები თავს აცხადებენ ღვთის კრავის მიმდევრებად, ისინი იჟღინთებიან გველეშაპის სულით. ისინი აღიარებენ, რომ მშვიდნი და

მდაბალნი არიან, მაგრამ ლაპარაკობენ და კანონმდებლობენ სატანის სულით, და თავიანთი საქმეებით აჩვენებენ, რომ სრულიად საწინააღმდეგონი არიან იმისა, რასაც თავად აღიარებენ. ეს კრავისმსგავსი ძალაუფლება უერთდება გველემპას ომში იმათ წინააღმდეგ, ვინც იცავენ ღვთის მცნებებს და აქვთ იესო ქრისტეს მოწმობა. და სატანა ერთიანდება პროტესტანტებთან და პაპისტებთან, მათთან შეთანხმებულად მოქმედებს, როგორც ამ ქვეყნის ღმერთი, ადამიანებს ისე კარნახობს, თითქოს ისინი მისი სამეფოს ქვეშევრდომნი იყვნენ, რათა მათ მოეპყრას, მართოს და აკონტროლოს თავისი ნებისამებრ.

„თუ ადამიანები არ დათანხმდებიან ღვთის მცნებათა ფეხქვეშ გათელვას, გველემპის სული ცხადდება. მათ აპატიმრებენ, საბჭოთა წინაშე წარადგენენ და აჯარიმებენ. „იგი აიძულებს ყველას, მცირესა და დიდს, მდიდარსა და ღარიბს, თავისუფალსა და მონას, რომ მიიღონ ნიშანი თავიანთ მარჯვენა ხელზე ან შუბლზე“ [გამოცხადება 13:16]. „მას მიეცა ძალაუფლება, რომ სიცოცხლე მიენიჭებინა მხეცის ხატისთვის, რათა მხეცის ხატსაც ელაპარაკა და მოეხდინა ის, რომ ყველა, ვინც არ სცემდა თავყვანს მხეცის ხატს, მოეკლათ“ [მუხლი 15]. ამგვარად სატანა იეჰოვას პრეროგატივებს ითვისებს. ცოდვის კაცი ზის ღვთის ტახტზე, თავს ღმერთად აცხადებს და ღმერთზე მაღლა მოქმედებს.“ Manuscript Releases, ტომი 14, 162.

პაპის ძალაუფლება არის მხეცი, გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია არის დრაკონი, ხოლო ამერიკის შეერთებული შტატები არის ცრუ წინასწარმეტყველი. ისინი, ვინც ანტიქრისტეს მნიშვნელობის შესახებ დაიბნევიან, რომელიც არის როგორც სატანა, ასევე სატანის მიწიერი წარმომადგენელი, რომის პაპი, საბოლოოდ ანტიქრისტეს მხარეს აღმოჩნდებიან.

შეერთებული შტატები ცოდვის კაცი არ არის. ცოდვის კაცი ანტიქრისტეა და იგი სატანის მიწიერი წარმომადგენელია. იმ ძალის აღრევა, რომელიც პაპობას დედამიწის ტახტზე ამწესებს, თავად პაპობასთან, პავლეს მიერ წარმოდგენილია როგორც ჭეშმარიტების არშეყვარების მტკიცებულება. წარმართული რომის იმ წინასწარმეტყველური მიმართების უარყოფა, რომელიც აკავებდა პაპის ძალაუფლებას, ვიდრე წარმართული რომი არ იქნა მოცილებული, რათა პაპის ძალაუფლება გამოცხადებულიყო, როგორც ეს გადმოცემულია 2 Thessalonians chapter two-ში, ნიშნავს სულიწმიდის გადმოღვრის უარყოფას და უწმიდური სულის გადმოღვრის მიღებას, რომელსაც პავლე ძლიერ საცდურად განსაზღვრავს. ამასთანავე, ყოველი ძველი წინასწარმეტყველი უფრო უშუალოდ ლაპარაკობდა უკანასკნელ დღეებზე, ვიდრე იმ დღეებზე, რომელთა განმავლობაშიც თავად ცხოვრობდა.

„თითოეული ძველი წინასწარმეტყველი უფრო ნაკლებად ლაპარაკობდა თავისი დროისთვის, ვიდრე ჩვენი დროისთვის, ასე რომ მათი წინასწარმეტყველება ჩვენთვისაც ძალაშია. „ეს ყოველივე მათ შემთხვათ მაგალითად; და დაწერილია ჩვენი დასარიგებლად, რომელთაც საუკუნეთა დასასრული მოგვიწია.“ 1 Corinthians 10:11. „არა თავისთვის, არამედ ჩვენთვის ემსახურებოდნენ იმით, რაც ახლა გახარებულ იქნა თქვენთვის მათ მიერ, რომელთაც სახარება იქადაგეს თქვენთვის ზეცით მოვლენილი სულიწმიდით; რაშიც ანგელოზებს სურთ ჩახედვა.“ 1 Peter

1:12....

„ბიბლიამ თავისი საუნჯენი ამ უკანასკნელი თაობისთვის შეკრიბა და ერთად შეკრა. ძველი აღთქმის ისტორიის ყველა დიდი მოვლენა და საზეიმო მოქმედება ამ უკანასკნელ დღეებში ეკლესიაში განმეორდა და კვლავ მეორდება.“ Selected Messages, book 3, 338, 339.

წარმართული რომი და 2 თესალონიკელთა წიგნში მოხსენიებული ცოდვის კაცი წარმოადგენს უკანასკნელი დღეების შეერთებულ შტატებსა და პაპურ რომს. ამ ქმედარტების არასწორად გაგება, სხვა მრავალთან ერთად, იმასაც ამჟღავნებს, რომ თუნდაც ვინმე ამტკიცებდეს, თითქოს თავის პირად განმარტებას „ტიპისა და ანტიტიპის“ პრინციპზე ამყარებს, სინამდვილეში მას „ტიპი და ანტიტიპი“ არ ესმის. შეერთებული შტატები წმინდა ისტორიაში რამდენიმე ძალით არის ტიპიფიცირებული. ყოველი ორრქიანი ძალა წარმოადგენს უკანასკნელი დღეების შეერთებულ შტატებს, იქნება ეს ისრაელის ჩრდილოეთი და სამხრეთი სამეფოები, მედო-სპარსეთის იმპერია, თუ სოდომითა და ეგვიპტით წარმოდგენილი ათეისტური საფრანგეთი.

პერიოდი, როდესაც ამერიკის შეერთებული შტატები მხეცის ხატს ქმნის და მხეცს ემსგავსება, წინასწარ იყო ტიფიკურად წარმოსახული დანიელის მეორე თავში რკინითა და თიხით, და იმ მცირე რქით, რომელიც დანიელის მერვე თავში მამაკაცისა და დედაკაცის სახით ვლინდება, აგრეთვე ბაალის წინასწარმეტყველებითა და კორომის ქურუმებით ელიას მოწმობაში ქარმელის მთაზე. სალომე ტიფიკურად წარმოადგენს ამერიკის შეერთებულ შტატებს ჰეროდეს მთვრალი დაბადების დღის ნადიმის მოწმობაში. პერგამონი ტიფიკურად წარმოადგენს ამერიკის შეერთებულ შტატებს და მიუთითებს იმ კომპრომისზე, რომელსაც თიატირამდე მიჰყავს, ხოლო თიატირა ტიფიკურად წარმოადგენს უკანასკნელი დღეების პაპის ძალაუფლებას.

496 წელს ფრანკთა მეფე კლოვისი ტიპოლოგიურად ასახავს შეერთებულ შტატებს რონალდ რეიგანის ეპოქაში. 533 წელს იუსტინიანე წარმოადგენს დონალდ ტრამპს კვირა დღის კანონის წინ. თითოეულ ტიპოლოგიურ წარმოდგენაში შეერთებული შტატები წარმოადგენს იმ ძალაუფლებას, რომელიც უკანასკნელი დღეების პაპის ძალაუფლების წინაშე მორჩილებით ქედს იხრის. ძალაუფლება, რომელიც მორჩილებით ქედს იხრის, წარმოდგენილია როგორც რომისთვის პატივის მიგებით მდგომი. „პატივის მიგების“ ქმედება მოიცავს მეფის წინაშე ქედის მოხრას, რომელიც არის თავი.

ნაჩვენები იქნა, რომ შეერთებული შტატები არის ის ძალა, რომელიც წარმოდგენილია კრავითმაგვარი რქების მქონე მხეცით, და რომ ეს წინასწარმეტყველება აღსრულდება მაშინ, როდესაც შეერთებული შტატები კვირის დღის დაცვას აიძულებს, რასაც რომი თავისი უზენაესობის განსაკუთრებულ აღიარებად აცხადებს. მაგრამ პაპობისადმი ამგვარ პატივის მიგებაში შეერთებული შტატები მარტო არ იქნება. რომის გავლენა იმ ქვეყნებში, რომლებიც ოდესღაც მის ბატონობას აღიარებდნენ, ჯერ კიდევ შორს არის განადგურებისაგან. და წინასწარმეტყველება მისი ძალაუფლების აღდგენას იუწყება. „ვიხილე მისი

ერთ-ერთი თავი, თითქოს სასიკვდილოდ დაჭრილი იყო; და მისი სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა; და მთელმა ქვეყანამ განცვიფრებით გაჰყვა მხეცს.“ მუხლი 3. სასიკვდილო ჭრილობის მიყენება მიუთითებს პაპობის დაცემაზე 1798 წელს.

„ამის შემდეგ, — ამბობს წინასწარმეტყველი, — „მისი სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა; და მთელი ქვეყნიერება გაოცებით გაჰყვა მხეცს.“ პავლე პირდაპირ აცხადებს, რომ „ცოდვის კაცი“ მეორე მოსვლამდე იარსებებს. 2 თესალონიკელთა 2:3-8. თვით ჟამის აღსასრულამდე იგი გააგრძელებს ცდუნების საქმეს. ხოლო გამოცხადების ავტორი, აგრეთვე პაპობის მიმართებით, აცხადებს: „და თაყვანს სცემს მას დედამიწის ყოველი მკვიდრი, რომელთა სახელებიც სიცოცხლის წიგნში არ არის ჩაწერილი.“ გამოცხადება 13:8. როგორც ძველ, ისე ახალ მსოფლიოში, პაპობა პატივისცემას მიიღებს იმ პატივში, რომელიც მიეგება კვირადღის დაწესებულებას, რომელიც მხოლოდ რომის ეკლესიის ავტორიტეტს ემყარება.“ დიდი ბრძოლა, 578.

ბოლო წინადადება კიდევ უფრო მეტ მტკიცებულებას იძლევა იმისა, რომ და უაითს გამოთქმა „ძველი მსოფლიო“ ევროპის აღმნიშვნელად ესმოდა, ხოლო „ახალი მსოფლიო“ — ამერიკების აღმნიშვნელად. ასე რომ, შეერთებული შტატები პატივს მიაგებს პაპის ძალაუფლებას და დანარჩენ მსოფლიოსაც აიძულებს იმავეს გაკეთებას. ეს შეერთებულ შტატებს პაპის ძალაუფლების მითითებებისადმი დაქვემდებარებულად წარმოაჩენს. ესაიას მიერ „თავის“ გაგების იდენტიფიცირება და მასზე გაკეთებული აქცენტი, რათა დამკვიდრებულნი ვიყოთ, თავის ღვთიურ მიზანს იმაში პოულობს, რომ სიმბოლო „თავი“ იქცევა გასაღებად, რათა გავიგოთ წინასწარმეტყველების გარეგანი ხაზიც და ასევე წინასწარმეტყველების შინაგანი ხაზიც.

ვინაიდან სირიის თავი არის დამასკო, და დამასკოს თავი — რეცინი; და სამოცდახუთი წლის განმავლობაში ეფრემი ისე შეიმუხრება, რომ ხალხად აღარ იწოდებოდეს. და ეფრემის თავი არის სამარია, და სამარიის თავი — რემალიას ძე. თუ არ ირწმუნებთ, უეჭველად ვერ განმტკიცდებით. ესაია 7:8, 9.

უკანასკნელ დღეებში, როცა ყოველი წინასწარმეტყველის მოწმობა ძალაშია, „შენი ხალხის მძარცველნი“ ამტკიცებენ ხილვას. წინასწარმეტყველების სულის ავტორიტეტის საფუძველზე და ადვენტიზმის ფუძემდებლურ ჭეშმარიტებებთან თანხმობაში, როგორც ეს წარმოდგენილია აბაკუმის ორ წმინდა დიაგრამაზე, „მძარცველნი“ რომის სიმბოლო არიან. როდესაც წარმართულმა რომმა პირველად ჩაერთო ისტორიაში ძვ. წ. 200 წელს, მათ უკანასკნელი დღეების თანამედროვე რომი განასახიერეს. სწორედ ეს წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტებაა, რომელიც ამყარებს უკანასკნელი დღეების წინასწარმეტყველურ ხილვას, და თუ უარს იტყვი დაინახო, რომ თანამედროვე რომის „თავი“ პაპური ძალაუფლებაა, მაშინ ცხადია, შენ ვერ დამყარდები.

„სამყარო სავსეა ქარიშხლით, ომითა და განხეთქილებით. მაგრამ ერთი მეთაურის — პაპის ძალაუფლების — ქვეშ ხალხი გაერთიანდება, რათა ღმერთს შეეწინააღმდეგოს მისი მოწმეთა პიროვნებაში.“ Testimonies, volume 7, 182.

თუ გაქვთ ყურები სმენად, მაშინ შეძლებთ შეიგნოთ, რომ ქრისტეს ეპოქის იუდეველთა ერთ-ერთი უმთავრესი შეცდომა ის იყო, რომ მათ „ჩრდილი“ „სუბსტანციად“ მიიჩნიეს. იუდეველები, ჯვრამდეც და ჯვრის შემდეგაც, თავიანთი თაყვანისცემის სისტემის სახეებს ენდობოდნენ და ანტიტიპს უარყოფდნენ. ისინი ამტკიცებდნენ, რომ „ჩრდილი“ იყო „სუბსტანცია“; და ამგვარად, შთაგონებულ ჩანაწერში დატოვეს ხალხი უკანასკნელ დღეებში, რომელიც ასევე ჩრდილს სუბსტანციად მიიჩნევს.

როდესაც შეერთებული შტატები მხეცის ხატს ქმნის, ისინი მხეცის აჩრდილს ქმნიან. ისინი ქმნიან არსების აჩრდილს, რადგან ხატი წინასახეა. შეერთებული შტატების გაიგივება, როდესაც იგი ქმნის მხეცის ხატს, როგორც თანამედროვე რომის სიმბოლოსი, ნიშნავს ძველი ისრაელის მიერ დიდი ანტიტიპის უარყოფისა და ჯვარცმის პარალელურად დაყენებას.

ისინი, ვინც ასწავლიან მცდარ შეხედულებას, რომ შეერთებული შტატები არის „შენი ხალხის მმარცველნი“, ბევრს საუბრობენ ტიპისა და ანტიტიპის გამოყენებაზე და ხშირად შეერთებულ შტატებს მხეცის ხატად მიიჩნევენ; და როგორღაც ჰგონიათ, რომ შეერთებული შტატების მხეცის ხატად გამოცხადება ამტკიცებს, თითქოს შეერთებული შტატები არის „მმარცველნი“. მათ რომ მართლაც მიეცათ საკუთარი თავისთვის საშუალება, ემართათ „ტიპისა და ანტიტიპის“ ძირითადი პრინციპებით, სწრაფად დაინახავდნენ, რომ შეერთებული შტატების წინასწარმეტყველური როლი, რომელიც ღვთის სიტყვაში მრავალგზის არის ტიპოლოგიურად წარმოდგენილი, შეერთებულ შტატებს განსაზღვრავს იმ ძალად, რომელიც პაპის ხელისუფლებას ემორჩილება. ისინი დაინახავდნენ, რომ მხეცის გარეშე, როგორც მიმართების წერტილისა, აბსურდულია იმ მხეცის ხატის განსაზღვრა, რომელიც არ არსებობდა. ერთადერთი, რაც შეიძლება განსაზღვრავდეს მხეცის ხატს, თავად მხეცია, რადგან სარკისეულ ხილვაში ხატს სწორედ პაპის ძალაუფლება აყალიბებს.

შეერთებული შტატების მიერ მხეცის ხატის ჩამოყალიბების წინასწარმეტყველური პარალელური ხაზი არის ის, როდესაც ჭეშმარიტი პროტესტანტიზმის რქა ქრისტეს ხატს აყალიბებს. ეს ჩამოყალიბება კონკრეტულად განსაზღვრულია დანიელის წიგნის მეათე თავში, როდესაც დანიელი ჭვრეტს „მარაჰს“, ხილვას, რომელიც არის „სარკის“ ხილვა. დანიელი წარმოადგენს მათ, ვინც ქრისტეს ჭვრეტს, და ამით ისინი ქრისტეს ხასიათს ირეკლავენ. ქრისტეს ხილვა რომ დანიელს არ წარდგენოდა, იგი ვერ შეძლებდა ქრისტეს ხასიათის არეკვლას. იმისათვის, რომ ას ორმოცდაოთხი ათასმა, რომლებიც წარმოდგენილნი არიან დანიელით მეათე თავში, საკუთარ თავში ქრისტეს ხატის ჩამოყალიბებისას, მისი ხასიათი იხილონ, მათ უნდა ჭვრეტდნენ მის ხასიათს. ჭვრეტით ისინი იცვლებიან.

ხოლო ჩვენ ყველანი, ახდელი სახით ვუყურებთ რა, როგორც სარკეში, უფლის დიდებას, იმავე ხატად გარდავიქმნებით დიდებიდან დიდებამდე, როგორც უფლის სულისაგან. 2 კორინთელთა 3:18.

დანიელმა მეათე თავში ნანახი „მარაჰ“-ის ხილვის ებრაული განმარტება არის: „ხილვა; აგრეთვე (გამომწვევი მნიშვნელობით) სარკე: — სარკე, ხილვა.“ წინა მუხლში „მინად“

ნათარგმნი ბერძნული სიტყვა ნიშნავს საკუთარი თავის სარკეში ხილვას, ანუ არეკლილის დანახვას (გადატანითი მნიშვნელობით): — ხილვა, ვითარცა სარკეში.

იაკობიც წარმოაჩენს ჭეშმარიტების ხაზს, რომელიც სარკესთან არის დაკავშირებული.

რადგან თუ ვინმე სიტყვის მსმენელია და არა შემსრულებელი, იგი ჰგავს კაცს, რომელიც სარკეში შეჰყურებს თავის ბუნებრივ სახეს; რადგან იგი შეხედავს საკუთარ თავს, წავა და მცისვე დაავიწყდება, როგორი იყო. ხოლო ვინც ჩახედავს თავისუფლების სრულყოფილ რჯულს და მასში დარჩება, ის, როგორც არა დავიწყების მსმენელი, არამედ საქმის აღმსრულებელი, ნეტარი იქნება თავის მოქმედებაში. იაკობი 1:23–25.

თუ ჩვენ გვიყვარს ჭეშმარიტება და, მაშასადამე, ვართ სიტყვის აღმსრულებელნი, მაშინ სარკე, რომელშიც ვიმზირებით, არის თავისუფლების სრულყოფილი რჯული; ხოლო თუ არ გვიყვარს ჭეშმარიტება და შემდეგ ჩვენს საკუთარ გზას ვადგებით, როგორც მათ მოიქცნენ დანიელთან ერთად, როცა გაიქცნენ, მაშინ სარკე უბრალოდ ჩვენი საკუთარი თავის ანარეკლია.

„ღვთის კანონი არის სარკე, რომელიც ადამიანს წარმოუდგენს მის სრულ ანარეკლს, როგორიც იგი არის, და მის წინაშე აყენებს სწორ სახეს. ზოგი ამ სურათს ზურგს შეაქცევს და დაივიწყებს, ხოლო სხვები კანონის წინააღმდეგ შეურაცხყოფელ ეპითეტებს გამოიყენებენ, თითქოს ამით მათი ხასიათის ნაკლოვანებები განიკურნებოდეს. კიდევ სხვები, რომელნიც კანონით არიან მსჯავრდებულნი, მოინანიებენ თავიანთ დანაშაულებს და ქრისტეს ღირსებათა რწმენით სრულყოფენ ქრისტიანულ ხასიათს.“ Faith and Works, 31.

დანიელმა სარკისებურ ხილვაში საკუთარი თავი არ იხილა; მან იხილა ქრისტე, რომელიც იაკობის თავისუფლების სრულყოფილი რჯულის სრული გამოხატულებაა.

„ქრისტეს სიცოცხლე დედამიწაზე ღვთიური რჯულის სრულყოფილი ანარეკლია. მასშია სიცოცხლე, იმედი და ნათელი. შეხედეთ მას, და თქვენ შეიცვლებით იმავე ხატად, ხასიათიდან ხასიათამდე.“ Signs of the Times, May 10, 1910.

მხეცის ხატი ასახავს მხეცს, და მხეცის ხატის ჩამოყალიბება არის ღვთის ხალხისთვის დიდი გამოცდა, რომლითაც მათი მარადიული ხვედრი გადაწყდება. როდესაც პროტესტანტული ეკლესიები შეერთებული შტატების ხელისუფლებაზე კონტროლს დაამყარებენ, ისინი შექმნიან ეკლესია-სახელმწიფოებრივი სისტემის ხატს, რომელსაც პაპობრივი ძალაუფლება მუდამ იყენებდა. დროის იმავე პერიოდში ქრისტეს ხატი გამოვლინდება მისი უკანასკნელი დღეების ხალხში. თუმცა დანიელთან მყოფებმა ხილვა ვერ იხილეს, რადგან ხილვისგან გაიქცნენ.

ქრისტეს ხატის ჩამოყალიბება წარმოშობს თავყანისმცემელთა ორი კლასის გამოვლინებას. ერთი კლასი უარყოფს არეკვლის პრინციპს. არეკვლის პრინციპი წარმოდგენილია სარკით, რადგან ქრისტე იყენებს პირდაპირი, მიწიერი საგნებს სულიერი, ზეციური ჭეშმარიტებების წარმოსადგენად.

„ქრისტეს იგავურ მოძღვრებაში იგივე პრინციპი ჩანს, რაც იყო მისივე მისიაში მსოფლიოსადმი. რათა ჩვენ გავცნობოდით მის ღვთაებრივ ხასიათსა და სიცოცხლეს, ქრისტემ ჩვენი ბუნება მიიღო და ჩვენს შორის დამკვიდრდა. ღვთაებრიობა გაცხადდა ადამიანობაში; უხილავი დიდება — ხილულ ადამიანურ სახეში. ადამიანებს შეეძლოთ შეუცნობელი ცნობილის მეშვეობით შეესწავლათ; ზეციური საგნები მიწიერის მეშვეობით იქნა გაცხადებული; ღმერთი ადამიანთა მსგავსებაში იქნა გამოცხადებული. ასე იყო ქრისტეს მოძღვრებაშიც: შეუცნობელი ცნობილით იყო განმარტებული; ღვთიური ჭეშმარიტებანი — იმ მიწიერი საგნებით, რომელთაც ხალხი ყველაზე მეტად იცნობდა.

„წერილი ამბობს: ‘ყოველივე ამას იესო იგავებით ეუბნებოდა ხალხს; ... რათა აღსრულებულიყო წინასწარმეტყველის მიერ ნათქვამი, რომელიც ამბობს: იგავებით გავხსნი ჩემს ბაგეს; წარმოვთქვამ იმას, რაც დაფარული იყო ქვეყნიერების დასაბამიდან.’ მათე 13:34, 35. ბუნებრივი საგნები იყო სულიერის გამოსახატავი საშუალება; ბუნების საგნები და მისი მსმენელთა ცხოვრებისეული გამოცდილება დაკავშირებული იყო დაწერილი სიტყვის ჭეშმარიტებებთან. ამგვარად, ბუნებრივიდან სულიერ სასუფეველამდე მიყვანით, ქრისტეს იგავები არის ჭეშმარიტების ჯაჭვის რგოლები, რომელიც აერთებს ადამიანს ღმერთთან და დედამიწას — ზეცასთან.“ ქრისტეს იგავები, 17.

არეკვლის სულიერი პრინციპი აღსრულება იმ სარკეში ჩახედვით, რომელიც ქრისტეს წარმოადგენს; და რადგან „მარაკ“-ის ხილვა გამომწვევი ხილვაა, სარკეში არსებული ქრისტეს ხატი კაცობრიობაში ქრისტეს ხატს წარმოშობს.

ამტკიცო, რომ შეერთებული შტატები არის ის, რაც ხილვას ამყარებს, ნიშნავს ამტკიცო, რომ დანიელის ქანდაკებაა ის, რაც ქრისტეს ამყარებს. ქრისტეა ის, რაც ამყარებს ხილვას მისი ხასიათისა და საქმის შესახებ, ხოლო ანტიქრისტეა ის, რაც ამყარებს ხილვას მისი ხასიათისა და საქმის შესახებ. ხილვა არის ის, რაც აირეკლება სარკეში, და ხილვას ყაჩაღნი ამყარებენ. მხეცის ხატის არასწორად გაგება, როცა ხატს თავად ნამდვილ მხეცად აიგივებენ, პარალელურ ხაზებს წარმოშობს.

მოუქცეველი ადამიანი საკუთარ თავს ხედავს სარკეში, ან, თუ მართლაც ხედავს ღვთის რჯულს, შეურაცხყოფას აყენებს ამ რჯულს, რათა მის მოთხოვნებს დაემართოს. მოქცეული ადამიანი სარკეში ხედავს ქრისტეს და მის რჯულს. შეერთებული შტატები პაპის ძალაუფლების ხატს აყალიბებს იმით, რომ უმზერს პაპის ძალაუფლებას და მას იმეორებს. ანტიქრისტე შეერთებული შტატების მიერ მეორდება.

ლუციფერს სურდა, დამჯდარიყო ღვთის პოლიტიკურ და რელიგიურ ტახტებზე.

როგორ ჩამოვარდი ზეციდან, ჰო ლუციფერ, განთიადის ძეო! როგორ დაეცი მიწამდე, ერების დამცემელო! რადგან შენ თქვი შენს გულში: ავალ ზეცად, ღვთის ვარსკვლავებზე მაღლა აღვამაღლებ ჩემს ტახტს; დავჯდები კრებულის მთაზე, ჩრდილოეთის კიდეებში; ავალ ღრუბელთა სიმაღლეებზე; ვიქნები უზენაესის მსგავსი. ეზეკიელი 14:12–14.

სატანა არის ანტიქრისტე, და ასევეა პაპის ძალაუფლებაც. პაპის ძალაუფლება დამკვიდრებული იყო ეკლესიაში და მეფობდა ევროპის პოლიტიკურ ტახტებზე. დანიელის მეათე თავის მიზეზობრივი სარკე, როდესაც მისი სულიერი გამოყენებით განიხილება, მასში მხილველთ ქრისტეს ხატად გარდაქმნის. ეს ჭეშმარიტება წარმართავს ანტიქრისტეს ხაზს. როდესაც ერი ან ინდივიდი სარკის ხილვაში იყურება, იგი იწვევს მიზეზობრივ ზემოქმედებას, რადგან თავის ხატს აღბეჭდავს ან იმ ინდივიდში, ან იმ ერში, რომელიც მას ჭვრეტს, და შედეგად წარმოქმნის ან ქრისტეს ხატს, ან მხეცის ხატს. ეს შეესაბამება იმავე ზემოქმედებას, რომელიც დანიელით არის წარმოდგენილი. ქრისტემ დაადგინა დანიელისთვის ხილვა, ხოლო ანტიქრისტე ადგენს ხილვას შეერთებული შტატებისთვის, როდესაც იგი მხეცის ხატს ქმნის.

ჩვენ ამ აზრთა განვითარებას შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.